

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SIEDLCE

z dnia 2026 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436 i z 2026 r. poz. 252) oraz art. 6r ust. 3 i 3a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733) uchwała się, co następuje:

§ 1. W uchwale Nr X/120/2019 Rady Miasta Siedlce z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 8619, z 2023 r. poz. 2898 i z 2026 r. poz. 3360) w § 5 w ust. 2 pkt 12-14 otrzymują następujące brzmienie:

- „12) zużyte opony w ilości do 4 sztuk rocznie z nieruchomości o zabudowie jednorodzinnej oraz w ilości do 4 sztuk rocznie z jednego samodzielnego lokalu mieszkalnego znajdującego się w zabudowie wielorodzinnej;
- 13) odpady budowlane i rozbiórkowe z gospodarstw domowych w ilości do 1000 kg lub 1m³ rocznie z nieruchomości o zabudowie jednorodzinnej oraz z jednego samodzielnego lokalu mieszkalnego znajdującego się w zabudowie wielorodzinnej w ilości do 1000 kg lub 1m³ rocznie;
- 14) meble i inne odpady wielkogabarytowe do 300 kg rocznie z nieruchomości o zabudowie jednorodzinnej oraz w ilości do 300 kg rocznie z jednego samodzielnego lokalu mieszkalnego znajdującego się w zabudowie wielorodzinnej;”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący Rady Miasta

Robert Chojecki

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 6r ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733) rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Natomiast zgodnie z art. 6r ust. 3a tej ustawy, w uchwale, o której mowa w zdaniu pierwszym, dopuszcza się ograniczenie ilości zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych i odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, stanowiących odpady komunalne, oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Rada gminy może więc określić przypadki, w których wprowadza się ograniczenie ilości niektórych odpadów komunalnych przyjmowanych przez PSZOK lub odbieranych z nieruchomości.

Podjęcie uchwały podyktowane jest koniecznością racjonalizacji kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi oraz wyeliminowania nadużyć związanych z przekazywaniem do Punktu Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych (PSZOK) odpadów nie pochodzących z gospodarstw domowych. W związku z rosnącymi kosztami zagospodarowania tzw. frakcji problemowych, proponuje się wprowadzenie następujących rocznych limitów na jedną nieruchomość w zabudowie jednorodzinnej oraz jeden lokal mieszkalny w zabudowie wielorodzinnej:

1) zużyte opony w ilości do 4 sztuk rocznie z nieruchomości o zabudowie jednorodzinnej oraz z jednego samodzielnego lokalu mieszkalnego znajdującego się w zabudowie wielorodzinnej; wprowadzenie limitu ma na celu ukrócenie procederu pozbywania się za pośrednictwem systemu gminnego opon pochodzących z działalności gospodarczej (np. z warsztatów samochodowych, firm transportowych) itp.;

2) odpady budowlane i rozbiórkowe z gospodarstw domowych – limit do 1000 kg lub 1m³ rocznie z nieruchomości o zabudowie jednorodzinnej oraz z jednego samodzielnego lokalu mieszkalnego znajdującego się w zabudowie wielorodzinnej; frakcja ta charakteryzuje się wysokim ciężarem oraz znacznymi kosztami transportu i utylizacji. Limit 1000 kg lub 1m³ jest wielkością adekwatną do zagospodarowania odpadów powstałych w wyniku drobnych, bieżących prac remontowo-budowlanych prowadzonych przez mieszkańców we własnym zakresie (tzw. systemem gospodarczym). Prace o większej skali (np. generalne remonty, przebudowy całych obiektów) generują odpady, za których usunięcie – zgodnie z przepisami – powinien odpowiadać wykonawca robót lub inwestor, zlecając usługę komercyjną (np. podstawienie płatnego kontenera). Gminny system nie może subsydiować tego typu dużych inwestycji;

3) meble i inne odpady wielkogabarytowe do 300 kg rocznie z nieruchomości o zabudowie jednorodzinnej oraz z jednego samodzielnego lokalu mieszkalnego znajdującego się w zabudowie wielorodzinnej; brak ograniczeń w odbiorze tej frakcji skutkuje często obciążaniem systemu opłat mieszkańców kosztami całkowitych opróżnień lokali mieszkalnych (tzw. czyszczenie mieszkań po zakupie, spadku lub eksmisjach) czy likwidacji wyposażenia biur. Zaproponowany limit wagowy na poziomie 300 kg / rok pozwala mieszkańcom na bezproblemowe pozbycie się pojedynczych sztuk zużytego wyposażenia (np. wymiana sofy, szafy czy materacy) powstającego w toku normalnego funkcjonowania gospodarstwa domowego.

Skutki finansowe i społeczne.

System gospodarki odpadami, finansowany z opłat wnoszonych przez właścicieli nieruchomości, musi się bilansować. Niekontrolowany napływ najdroższych w utylizacji frakcji odpadów od wąskiej grupy osób (lub nieuczciwych przedsiębiorców) prowadzi do braku środków w systemie, co w dłuższej perspektywie wymusza podwyżkę stawki podstawowej dla każdego mieszkańca.

Wprowadzenie rygorów ilościowych stanowi krok w stronę uszczelnienia systemu, zapewni sprawiedliwe i solidarne rozłożenie kosztów oraz uchroni budżet przed nieuzasadnionymi wydatkami.

Mając powyższe na uwadze, przyjęcie przedłożonego projektu uchwały jest celowe i w pełni uzasadnione.